

Kuidas kirjutada *riigikogu*, *riigikohus*?

Maire Raadik

Nimena käsitatakse keelendeid, mis ei ava kuigipalju oma sisu. Kui öelda *eesti keele instituut*, on eesti keele oskajal ka asja tundmata selge, et see on instituut, kus tegeldakse eesti keelega. Kui öeldakse *Kalev*, pole kontekstita võimalik otsustada, kas mõeldakse inimest, kommivabrikut, spordiseltsi vm. Nimi (nagu *Kalev*) ei paista läbi (ei ütle kuigipalju oma kandja kohta), nimetus (nagu *eesti keele instituut*) paistab.

Riigikogu ja *riigikohus* on ainulised nimetused, kuid nimele omast läbipaistmatust neil ei ole: sõnast *riigikogu* võime oletada, et see tähistab kogu, mis on miskitpidi üleriigiline ehk riigi tasandil tegutsev (vrd volikogu vm madalamad kogud), sama kehtib *riigikohtu* kohta: üleriigiline või riigi tähtsaim kohus. Analoogiaks on muud *riigi*-sõnad, nagu *riigipank*, *riigiarhiiv*, *riigikontroll*, *riigi raamatukogu* jt (mis mõned taas meil konkreetseid asutusi tähistavad, olemata seejuures nimed, vaid ikka nimetused).

Tähenduslikku rolli suurtähel neis nimetustes ei ole, kas kirjutada *riigikogu* või *Riigikogu*, *riigikohus* või *Riigikohus*, teeb sama välja. See võimaldab meil **mitteametlikes** tekstides piir-**duda väiketähega**, st *riigikogu*, *riigikohus*, ja **ametlikes rõhutada nimetuse ametlikkust ja täielikkust suurtähega** – *Riigikogu*, *Riigikohus*.